

a szoknyák és az alsónemű mélyén rejlt, részben valóban érzékelt, ám inkább csak képzeletben érzett, erős nőszagot árasztó misztériumot, a menstruációt...

Paul Muldoon és Jimmy Simmons akkoriban tettek közzé az *Out of the Blue (Derült égből villámcsapás)* című pamfletjüket. Anyám soha nem tudta ve-

lem megértetni a Brontë nővérek egykori lakóhelyén, a haworthi parókián kialakított múzeum lényegét, ezzel szemben apámnak, a nővéremnek, valamint a hét nagynéném közül négynek ez sikerült.

Szeli Valéria fordítása

JOHN LIDDY

Madárijesztő

*Hallottam szétrepedni a tojásokat
Egy ökörszem fészékében. A szél
Megroppan a bogáncs hegyének
Minden csipésétől. Régen két pók élt*

*A megperzselt levelek paplanján,
Mindkettő külön tervvel
A saját láthatatlan hálójához.
Ismertem egy vadászt, aki megölte volna*

*A rókát, mielőtt a puskája szagot
Foghatott. Láttam egy újszülött
Folyót megszabadulni a medrében
Született kövektől, és dacolni*

*Egy újabb utazás tönkrezúzó
Pályájával. Ünnepeltem egy csikó
Lépéseit és felbukását az anyja
Vérében, elátkoztam a csizmákat,*

*Melyek eltaposták önérzetem
Érett lépteit. Egy vén fához szegezett
Madárijesztő vagyok, testem
Férgek rágják, bénítja rozsda.*

Zsille Gábor fordítása

Madárijesztők között nőttek fel. A szomszédos farmerek állították őket, hogy megvédjék a termést, és egyikük pont azon az ösvényen volt, ahol igen gyakran sétáltam szomszédunk kutyájával, Tobyval, vagy éppen a saját springer spánielünkkel, Nessával.

Egész napokat töltöttem Rookery, a Fairy Forth, és nem utolsósorban annak a ligetnek a felderítésével, amelynek galagonyabokrairól Mr. Clancy az amerikai turistáknak árusított sétatálcához való ágakat metszette. Az efféle hadjáratok után hagytam, hogy a kutyák a Carney vizében leomssák magukról az út porát, én pedig a folyópartra letelepedve a versötletemet jegyeztem le.

Egy késő nyári estén a madárijesztő mellett elhaladva arra lettem figyelmes, hogy Nessa morog a magányos figurára, rohángál körülötte, „csúfolja”, viczorog rá, miközben a nyakán feláll a szőr. Akkor vett róla először tudomást. El sem tudtam képzelni, mi ütött belé.

Igen elgondolkodtató volt, hogy későbbi sétáink során többé a közelébe sem ment. Lehet, hogy a sok idomítás hatására csupán a dolgát tette, de én mindenesetre elhatároztam, hogy a dolog végére járok, és leleplezem a madárijesztő titkát, a vers pedig elmondja, mit nyomoztam ki.

Egyesek a verset Írország bírálataként értelmezték, amit nem is tagadok. A magam részéről azonban az első gondosan megalkotott természeti versemnek tekintem, a „látásnak” abban az értelmében, ahogy azt később Seamus Heaney használta, miközben úgynevezett onomatopoeitikus szavakkal, sorátkötéssel és belső rímekkel játszom.

Ebben az értelemben versem áttörést jelentett – egy 1970 körül írott lehetséges válasz az engem körülvevő világra. Nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a természet felé forduljak, és a későbbiekben lehetővé tette számomra, hogy én is megszöjsem a saját sokszínű paplanomat.

Szeli Valéria fordítása